

154. löggjafarþing 2023–2024.

Þingskjal x — x. mál.

Stjórnarfrumvarp.

Frumvarp til laga

um breytingu á lögum um virðisaukaskatt og lögum um kílómetragjald vegna notkunar hreinorku- og tengiltvinnbifreiða (sala á skattskyldri þjónustu til erlendra aðila, kílómetragjald o.fl.)

Frá fjármála- og efnahagsráðherra.

I. KAFLI

Breyting á lögum um virðisaukaskatt, nr. 50/1988.

1. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 12. gr. laganna:

- Við bætast tveir nýir töluliðir, sem verða 2. og 3. tölul., svohljóðandi:
  - Sala á þjónustu til atvinnufyrirtækis sem hvorki hefur heimilisfesti hér á landi né stundar hér atvinnustarfsemi frá fastri starfsstöð. Ákvæði 1. másl. tekur ekki til:
    - Þjónustu sem varðar fasteignir, og fylgifé þeirra, eða mannvirki hér á landi. Hér undir fellur m.a. þjónusta um milligöngu um sölu, leigu og annars konar afnot eða réttindi yfir fasteign eða mannvirki eða greiðsla fyrir afnot eða réttindi yfir fasteign eða mannvirki, sbr. þó 8. tölul. 3. mgr. 2. gr. Einnig þjónusta sérfræðinga og annarra sem tengist rekstri, hönnun, byggingu, viðhaldi og endurbótum á fasteign eða mannvirki.
    - Útleigu hótél- og gistihbergja og útleigu tjaldstæða hér á landi, svo og annarrar gistipjónustu hér á landi þegar leigt er til skemmri tíma en eins mánaðar.
    - Fólksflutninga sem inntir eru af hendi hér á landi, sbr. þó 6. tölul. 3. mgr. 2. gr.
    - Aðgangs, og þjónustu sem tengist aðgangi, að menningar-, lista-, íþróttá-, vísinda-, menntunar- og skemmtiviðburðum og öðrum sambærilegum viðburðum, þ.m.t. markaðir, sýningar og ráðstefnur, sem fara fram hér á landi, sbr. þó 4. og 5. tölul. 3. mgr. 2. gr.
    - Þjónustu við framreiðslu veitinga sem innt er af hendi hér á landi.
    - Skammtímaleigu á farartæki sem afhent er leigutaka hér á landi.
    - Fjarskiptapjónustu og útvarps- eða sjónvarpsþjónustu sem raunverulega er nýtt hér á landi
    - Þjónustu ferðaskrifstofa og ferðaskipuleggjenda að því er varðar fólksflutninga hér á landi og vöru og þjónustu sem er nýtt hér á landi.
  - Sala á eftirfarandi þjónustu til annarra en atvinnufyrirtækja sem hafa ekki heimilisfesti, lögheimili, varanlega búsetu eða dveljast ekki að jafnaði hér á landi, enda á raunveruleg nýting þjónustunnar sér ekki stað hér á landi:
    - þjónusta sem veitt er rafrænt, þ.e. þjónusta sem veitt er á netinu, sjálfvirkt með lágmarksinnngripi þar sem notkun upplýsingatækni er nauðsynlegur þáttur í veitingu þjónustunnar,

b. fjarskiptaþjónusta, sem felur í sér þjónustu, miðlun, útsendingu eða viðtöku á boðum, orðum, myndum, hljóði eða öðrum upplýsingum í gegnum þráð, útvarp, ljósboð eða annars konar rafsegulkerfi; fjarskiptaþjónusta felur einnig í sér þjónustu frá þeim aðilum sem veita aðgang að framangreindri þjónustu auk aðgangs að rafrænum fjarskiptanetum og samtengingu þeirra,

c. útvarps- og sjónvarpsþjónusta, þ.e. þjónusta sem samanstendur af hljóði eða mynd og miðlað er til almennings um samskiptamiðla í rauntíma samkvæmt ákveðinni dagskrá á ritstjórnarlegri ábyrgð viðkomandi fjölmiðils,

d. framsal á höfundarétti, rétti til einkaleyfis, vörumerkis og hönnunar, svo og framsal annarra sambærilegra réttinda,

e. auglýsingaþjónusta,

f. ráðgjafarþjónusta, verkfræðiþjónusta, lögfræðiþjónusta, þjónusta endurskoðenda og önnur sambærileg sérfræðiþjónusta, sem og gagnavinnsla og upplýsingamiðlun,

g. þjónusta banka, fjármálafyrirtækja og tryggingafélaga, önnur en sú þjónusta sem talin er undanþegin virðisaukaskatti skv. 10. tölul. 3. mgr. 2. gr.,

h. atvinnumiðlun,

i. leiga lausafjármuna, þó ekki neins konar flutningatækja,

j. kvaðir og skyldur varðandi atvinnu- eða framleiðslustarfsemi eða hagnýtingu réttinda sem kveðið er á um í þessari málsgrein.

Drátt fyrir ákvæði 1. mgr. telst þjónusta sem varðar fasteignir, og fylgifé þeirra, mannvirki eða lausafé hér á landi, ávallt skattskyld hér á landi. Hér undir fellur m.a. þjónusta um milligöngu um sölu, leigu og annars konar afnot eða réttindi yfir fasteign, mannvirki eða lausafé, eða greiðsla fyrir afnot eða réttindi yfir fasteign eða mannvirki, sbr. þó 8. tölul. 3. mgr. 2. gr., eða lausafé. Einnig þjónusta sérfræðinga og annarra sem tengist rekstri, hönnun, byggingu, viðhaldi og endurbótum á fasteign, mannvirki eða lausafé.

b. Í stað orðsins „útleiga“ í 6. tölul. kemur: langtímaleiga.

c. 4., 9. og 10. tölul. falla brott

2. gr.

Við ákvæði til bráðabirgða XLVIII í lögunum bætist ný málsgrein svohljóðandi:

Nýti skattaðili sér heimild skv. 1. mgr. ber honum samhliða skilum á virðisaukaskattsskýrslu að tilkynna Skattinum á hverju uppgjörstímabili um að slík sala hafi átt sér stað á því formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

II. KAFLI

**Breyting á lögum um kílómetragjald vegna notkunar
hreinorku- og tengiltvinnbifreiða, nr. 101/2023**

3. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 8. gr. laganna:

- a. Í stað orðanna „skráningu á stöðu akstursmælis samkvæmt lögum þessum“ í 1. mgr. kemur: móttöku, varðveislu og miðlun gagna um skráningu og stöðu akstursmælis samkvæmt lögum þessum.
- b. Á eftir 2. másl. 3. mgr. kemur nýr málslíður svohljóðandi: Gjaldskyldum aðila er þó ávallt heimilt að láta skrá stöðu akstursmælis hjá faggiltri skoðunarstofu.
- c. Í stað orðanna „Samgöngustofa“ í 5. og 6. mgr. kemur: ríkisskattstjóri.
- d. 7. mgr. orðast svo: Ríkisskattstjóra er heimilt að skrá stöðu akstursmælis samkvæmt beiðni gjaldskylds aðila vegna skráningarskekkju ef óviðráðanleg atvik eða aðrar gildar ástæður að mati ríkisskattstjóra standa í vegi fyrir skráningu gjaldskylds aðila og faggiltrar skoðunarstofu á stöðu akstursmælis.

4. gr.

Eftirfarandi breytingar verða á 9. gr. laganna:

- a. Á eftir orðunum „nýja áætlun“ í 3. mgr. kemur: samhliða skráningu á stöðu akstursmælis.
- b. Við ákvæðið bætist ný málsgrein svohljóðandi: Ríkisskattstjóra er ávallt heimilt að lækka fyrirframgreiðslu hjá gjaldskyldum aðila fyrir álagningu ef í ljós kemur við skoðun ríkisskattstjóra að fyrirframgreiðsla hefur augljóslega byggst á röngum forsendum og ákvörðuð fyrirframgreiðsla er verulega frábrugðin því sem ætla mætti að rétt væri.

5. gr.

Orðin „innheimtumenn ríkissjóðs annast“ í 1. mgr. 10. gr. falla brott.

6. gr.

Á eftir 21. gr. kemur ný grein ásamt fyrirsögn, svohljóðandi og breytist greinatala samkvæmt því:

Refsingar.

Hver sá gjald- eða skilaskyldur aðili sem af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi skýrir rangt eða villandi frá einhverju því er máli skiptir um kílómetragjald skal greiða fésekt allt að tíffaldri skattfjárhæð af þeim skattstofni sem undan var dreginn og aldrei lægri fésekt en nemur tvöfaldri skattfjárhæðinni. Stórfellt brot gegn ákvæði þessu varðar við 1. mgr. 262. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.

Hafi gjald- eða skilaskyldur aðili af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi vanrækt að skrá stöðu akstursmælis varðar það brot fésektum er aldrei skulu nema lægri fjárhæð en tvöfaldri skattfjárhæð af þeim skattstofni sem á vantar ef áætlun ríkisskattstjóra reynist of lág við endurreikning skatts. Stórfellt brot gegn ákvæði þessu varðar við 2. mgr. 262. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.

Skýri gjald- eða skilaskyldur aðili rangt eða villandi frá einhverju er varðar kílómetragjald má gera honum sekt þótt upplýsingarnar geti ekki haft áhrif á gjald- eða skilaskyldu hans eða greiðsluskil.

Hver sá sem af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi lætur skattyfirvöldum í té rangar eða villandi upplýsingar eða gögn varðandi gjald- eða skilaskyldu annarra aðila eða aðstoðar við ranga eða villandi skýrslugjöf til skattyfirvalda skal sæta þeirri refsingu er segir í 1. mgr.

Tilraun til brota eða hlutdeild í brotum á lögum þessum er refsiverð eftir því sem segir í III. kafla almennra hegningarlaga, nr. 19/1940, og varðar fésektum allt að hámarki því sem ákveðið er í öðrum ákvæðum þessarar greinar.

Gera má lögaðila fésekt fyrir brot á lögum þessum óháð því hvort brotið megi rekja til saknæms verknaðar fyrirsvarsmanns eða starfsmanns lögaðilans. Hafi fyrirsvarsmáður hans eða starfsmaður gerst sekur um brot á lögum þessum má auk refsingar, sem hann sætir, gera lögaðilanum sekt og svipta hann starfsréttindum, enda sé brotið framið til hagsbóta fyrir lögaðilann eða hann notið hagnaðar af brotinu.

Ríkisskattstjóri leggur á sektir samkvæmt ákvæðinu.

7. gr.

1. mgr. 22. gr. laganna fellur brott.

8. gr.

Við lögin bætast tvö ný ákvæði til bráðabirgða, svohljóðandi:

a. (VI.)

Prátt fyrir ákvæði 2. gr. laganna skulu eigendur og umráðamenn bifreiða sem falla undir 1. gr. laga nr. 39/1988 um bifreiðagjald og eru ekki gjaldskyldar samkvæmt lögnum skrá stöðu akstursmælis hjá Samgöngustofu við innlögn skráningarmarkja, eigendaskipti og aðrar breytingar sem verða á eignarhaldi og umráðum bifreiða á árinu 2024, sbr. 5. og 13. gr. laganna.

b. (VII.)

Prátt fyrir ákvæði 2. gr. laganna skulu eigendur og umráðamenn bifreiða sem falla undir 1. gr. laga nr. 39/1988 um bifreiðagjald og eru ekki gjaldskyldar samkvæmt lögnum skrá stöðu akstursmælis hjá Samgöngustofu á tímabilinu 1. október til og með 31. desember 2024, sbr. 8. gr. laganna.

Hafi skráning ekki farið fram innan tímamarka 1. mgr. skal ríkisskattstjóri senda aðila ítrekun um skráningu.

Ef skráning á stöðu akstursmælis liggur ekki fyrir þann 20. janúar 2025 skal aðili láta skrá stöðu akstursmælis hjá faggiltri skoðunarstofu.

Liggi skráning á stöðu akstursmælis ekki fyrir þann 31. janúar 2025 skal aðili greiða vanskráningargjald. Fjárhæð vanskráningargjalds samkvæmt þessari grein skal vera 20.000 kr.

Vanskráningargjald fellur niður ef aðili lætur skrá stöðu akstursmælis á faggiltri skoðunarstofu innan 20 daga frá álagningu gjaldsins. Þá má fella niður vanskráningargjald hafi óviðráðanleg atvik staðið í vegi fyrir skráningu á stöðu akstursmælis eða ef gjaldskyldur aðili færir gildar ástæður fyrir því að skráning hafi ekki átt sér stað. Ríkisskattstjóri metur það í hverju tilviki hvað telja skuli gildar ástæður í þessu sambandi.

Faggilt skoðunarstofa skal senda Samgöngustofu upplýsingar um stöðu akstursmælis á álestrardegi rafrænt.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Greinargerð.

1. Inngangur.

Frumvarp þetta er samið í fjármála- og efnahagsráðuneytinu. Þær breytingar sem lagðar eru til í frumvarpinu varða annars vegar lög um virðisaukaskatt, nr. 50/1988, og lög um kílómetragjald vegna notkunar hreinorku- og tengiltvinnbifreiða, nr. 101/2023. Í fyrsta lagi eru lagðar til breytingar á ákvæðum laga um virðisaukaskatt að því er varðar sölu á þjónustu til aðila, atvinnufyrirtækja sem og annarra, sem eiga hvorki heimilisfesti hér á landi, lögheimili né stunda hér atvinnustarfsemi frá fastri starfsstöð. Í öðru lagi er lagt til að bætt verði við ákvæði til bráðabirgða XLVIII í lögum um virðisaukaskatt þar sem kveðið verður á um upplýsingagjöf til ríkiskattstjóra. Í þriðja lagi eru lagðar til breytingar á ákvæðum laga um kílómetragjald er varðar skráningu á stöðu akstursmælis, fyrirframgreiðslu kílómetragjalds o.fl.

2. Tilefni og nauðsyn lagasetningar.

1. Virðisaukaskattur vegna sölu á þjónustu milli landa

Í frumvarpinu eru lagðar til breytingar á lögum um virðisaukaskatt að því er varðar sölu á þjónustu til atvinnufyrirtækja sem hafa ekki heimilisfesti né fasta starfsstöð hér á landi. Í lögnum kemur fram að sala á þjónustu er undanþegin skattskyldri veltu ef hún er veitt yfir landamæri frá seljanda á Íslandi til kaupanda, sem er atvinnufyrirtæki með heimilisfesti eða fasta starfsstöð erlendis. Í því felst að sala á þjónustu sem á sér stað og er raunverulega nýtt á Íslandi er ekki talin veitt erlendis og þar með nýtt erlendis, og þjónustan því skattskyld hér á landi. Það gerir að verkum að meta þarf í hverju tilviki fyrir sig hvar þjónusta telst hafa verið veitt og þar með nýtt. Í tilskipun Evrópusambandsins um sameiginlegt virðisaukaskattskerfi, nr. 2006/112/EC, hér eftir nefnd virðisaukaskattstilskipun, er þessu öfugt farið. Þar hefur matið verið framkvæmt fyrir fram með því að tilgreina í tilskipuninni undanþágur frá meginreglunni um að þjónusta sé skattlögð í því ríki þar sem atvinnufyrirtæki er með heimilisfesti eða fasta starfsstöð. Lagt er til að sams konar fyrirkomulag og kveðið er á um í virðisaukaskattstilskipun Evrópusambandsins verði tekið upp í lögum um virðisaukaskatt. Markmiðið er að tryggja aukinn skýrleika þeirra lagaákvæða sem um ræðir og frekari fjárfjarleika um framkvæmdina. Breytingunni er enn fremur ætlað að styrkja samkeppnisstöðu Íslands þegar kemur að alþjóðaviðskiptum þar sem lagareglur um meðhöndlun virðisaukaskatts í viðskiptum atvinnufyrirtækja milli landa verða sambærilegar þeim reglum sem er að finna í virðisaukaskattstilskipun Evrópusambandsins.

Í frumvarpinu eru einnig lagðar til minniháttar breytingar á lögum um virðisaukaskatt að því er varðar sölu á þjónustu til annarra en atvinnufyrirtækja sem hafa ekki heimilisfesti, lögheimili, varanlega búsetu eða dveljast ekki að jafnaði hér á landi í þeim tilgangi að auka skýrleika laganna og tryggja frekari fjárfjarleika um framkvæmdina. Í breytingunni felst að skilgreina nánar þjónustu við fasteignir, mannvirki og lausafé hér á landi sem er skattskyld hér á landi.

2. *Upplýsingagjöf ökutækjaleigna til Skattsins um virðisaukaskattsívilnun vegna endursölu á rafmagns-, vetnis- og tengiltvinnbifreiðum.*

Í ákvæði til bráðabirgða XLVIII í lögum um virðisaukaskatt er ökutækjaleigum heimilt við endursölu á rafmagns-, vetnis- eða tengiltvinnbifreiðum að undanþiggja tiltekna fjárhæð frá skattskyldri veltu að uppfylltum þeim skilyrðum sem tilgreind eru í ákvæðinu. Með frumvarpi þessu er lagt til að nýrri málsgrein verði bætt við ákvæði til bráðabirgða XLVIII sem kveður á um að ef ökutækjaleiga nýtir heimildina ber henni, samhliða skilum virðisaukaskattsskýrslu, að tilkynna Skattinum á hverju uppgjörstímabili um að slík sala hafi átt sér stað á því formi sem Skatturinn ákveður.

3. *Kílómetragjald vegna notkunar hreinorku- og tengiltvinnbifreiða.*

Lög nr. 101/2023, um kílómetragjald vegna notkunar hreinorku- og tengiltvinnbifreiða, voru samþykkt á Alþingi í desember sl. Nauðsynlegt er að skýra betur tiltekin atriði er varða framkvæmd hins nýja gjalds og leggja til nýtt ákvæði um refsingar sem og ákvæði til bráðabirgða vegna skráningar á akstursmæli annarra bifreiða en hreinorku- og tengiltvinnbifreiða á árinu 2024.

3. Meginefni frumvarpsins.

1. *Virðisaukaskattur vegna sölu á þjónustu milli landa*

Í nóvember 2015 kynnti Efnahags- og framfarastofnunin (OECD) til sögunnar alþjóðlegar leiðbeiningareglur um virðisaukaskatt, International VAT/GST Guidelines, með það að leiðarljósi að fyrirbyggja tvískattlagningu (e. double taxation) og enga skattlagningu án ásetnings (e. unintended non-taxation). Markmið reglnanna var að auki að fyrirbyggja samkeppniströskun í milliríkjavíðskiptum og tryggja skilvirkni í innheimtu virðisaukaskatts þegar um er að ræða sölu á þjónustu milli landa. Hafði OECD mælst til þess að aðildarríki tækju mið af leiðbeiningareglunum við innleiðingu löggjafar á sviði virðisaukaskatts vegna sölu á þjónustu milli landa.

Grunnreglan í leiðbeiningareglum OECD er fjarlægðarreglan (e. destination principle) en hún felur í sér að skattlagning í milliríkjavíðskiptum skuli eiga sér stað í lögsögu þess ríkis þar sem endanleg neysla og nýting þjónustunnar á sér stað. Þegar kaupandi þjónustu er atvinnufyrirtæki (e. Business to Business - B2B) er gert ráð fyrir að þjónusta teljist vera nýtt og þar með skattlögð þar sem kaupandi hefur heimilisfesti eða fasta starfsstöð. Það tryggir hlutleysi í víðskiptum þar sem innflutt aðföng (vara og þjónusta) eru þá skattlögð með sama hætti og innlend aðföng. Þegar kaupandi þjónustu er ekki atvinnufyrirtæki (e. Business to Consumer - B2C) er hins vegar gert ráð fyrir að þjónusta teljist nýtt og þar með skattlögð þar sem seljandi hefur heimilisfesti eða fasta starfsstöð. Þar er horft til þess að kaupandi er hinn endanlegi neytandi sem á að bera þann virðisaukaskatt sem hann greiðir af aðkeyptum vörum og þjónustu. Að baki B2C reglunni búa einnig þau sjónarmið að veiting þjónustu og þar með nýting hennar er í tilviki B2C víðskipta að jafnaði bundin við tiltekinn stað sem er venjulega sá staður þar sem seljandi er staðsettur. Enn fremur að þjónustan sé þannig í eðli sínu að hún verði ekki veitt né hennar notið nema að bæði seljandi og kaupandi séu viðstaddir. Hér er um að ræða þjónustu sem veitt er á staðnum (e. on-the-spot service).

Í leiðbeiningareglum OECD eru heimilaðar undanþágur frá fjarlægðarreglunni í þeim tilvikum þegar hún er ekki talin ná markmiði sínu. Í tilviki B2B er þjónusta þá skattlögð á öðrum stað en þar sem kaupandi hefur heimilisfesti eða fasta starfsstöð. Hér undir fellur

þjónusta sem svipar til „on-the-spot“ þjónustu í tilviki B2C. Nánar tiltekið þjónusta sem stendur bæði atvinnufyrirtækjum (e. B - Business) og öðrum (e. C - Consumer) jöfnum höndum til boða, ekki er hægt að veita eða nýta þjónustuna nema bæði seljandi og kaupandi séu að einhverju leyti viðstaddir og nýting þjónustunnar er bundin við tiltekinn stað. Leiðbeiningareglur OECD mæla einnig fyrir um að heimilt sé að víkja frá fjarlægðarreglunni þegar um er að ræða þjónustu sem varðar fasteignir þannig að þjónustan verði skattlögð í því ríki þar sem fasteign er staðsett. Undanþágan um fasteignir gildir bæði fyrir atvinnufyrirtæki og aðra þ.e. B2B viðskipti og B2C viðskipti. Þá kveða leiðbeiningareglur OECD á um að sama skuli eiga við um þjónustu við lausafé í tilviki annarra en atvinnufyrirtækja, þ.e. B2C viðskipta.

Fjarlægðarreglan er einnig meginreglan í virðisaukaskattstilskipun Evrópusambandsins, nr. 2006/112/EC, með síðari breytingum, að því er varðar sölu á þjónustu. Í tilskipuninni er gerð grein fyrir undanþágum frá meginreglunni. Í tilviki B2B viðskipta gildir fjarlægðarreglan ekki um vinnu og þjónustu sem varðar fasteignir, þ.m.t. gistiþjónustu, fólksflutninga og veitingaþjónustu, skammtímaleigu á farartækjum og þjónustu sem varðar eða er tengd aðgangi að viðburðum. Í 59a gr. tilskipunarinnar er hnykkt á því að aðildarríkjum sé heimilt að víkja frá fjarlægðarreglunni í fleiri tilvikum, og ákveða að þjónusta verði skattlögð í heimaríki seljanda, til að fyrirbyggja tvískattlagningu, enga skattlagningu eða samkeppniströskun. Framangreindar reglur hafa verið innleiddar í virðisaukaskattslöggjöf í Danmörku, Finnlandi og Svíþjóð.

Í Noregi er gildissvið fjarlægðarreglunnar þrengra. Þar er ekki innheimtur virðisaukaskattur vegna sölu á þjónustu sem afhent er úr fjarlægð (n. fjernleverbare tjeneste, e. remotely delivered service). Slík þjónusta er þannig í eðli sínu að ekki er mögulegt að tengja afhendingu hennar við tiltekinn stað.

Gildandi reglur virðisaukaskattslaga um sölu á þjónustu frá Íslandi voru settar með lögum um breytingu á lögum um virðisaukaskatt, nr. 59/2018. Markmiðið var að bregðast eins og kostur var við þeirri alþjóðlegu þróun sem hafði þá átt sér stað vegna skattlagningar í milliríkjavíðskiptum, sbr. framangreint. Í athugasemdum við frumvarp til laga nr. 59/2018 kom fram að fjarlægðarreglan skyldi gilda þegar þjónusta væri seld frá Íslandi til atvinnufyrirtækis sem hvorki væri heimilisfast hér á landi né stundaði hér atvinnustarfsemi frá fastri starfsstöð (B2B). Þar sagði enn fremur að ekki væri því um það að ræða að sala á þjónustu frá innlendu atvinnufyrirtæki til atvinnufyrirtækis með heimilisfesti eða fasta starfsstöð erlendis teldist vera veitt erlendis og þar með nýtt erlendis og undanþegin virðisaukaskatti ef sala á þjónustunni ætti sér stað hér á landi og væri raunverulega nýtt á Íslandi en ekki seld frá landinu. Ákvæðinu væri þannig eingöngu ætlað ná yfir þjónustu sem veitt væri yfir landamæri frá seljanda á Íslandi til kaupanda með heimilisfesti erlendis. Þetta gerir það að verkum að meta þarf í hverju tilviki fyrir sig hvar þjónusta telst hafa verið veitt og þar með nýtt. Gildandi reglur virðisaukaskattslaganna eru því sambærilegar þeim reglum sem gilda í Noregi, þ.e. innheimtur er virðisaukaskattur hér á landi af þjónustu ef afhending hennar fer fram hér á landi.

Í frumvarpinu er lagt til að tekið verði upp sams konar fyrirkomulag og er að finna í virðisaukaskattstilskipun Evrópusambandsins hvað varðar B2B viðskipti. Að í stað þess að meta í hverju tilviki fyrir sig hvenær þjónusta telst hafa verið veitt og þar með nýtt hér á landi þá verði undanþágur frá meginreglunni, um að þjónusta sé skattlögð í því ríki þar sem atvinnufyrirtæki er með heimilisfesti eða fasta starfsstöð, tilgreindar í lögum um virðisaukaskatt. Hinu nýja fyrirkomulagi er ætlað að tryggja frekari skýrleika og gagnsæi um inntak og efni lagareglanna, aukinn skýrleika um framkvæmdina auk þess að styrkja

samkeppnisstöðu Íslands þegar kemur að meðhöndlun virðisaukaskatts í viðskiptum milli ríkja. Tillaga um breytt fyrirkomulag í B2B viðskiptum leiðir af sér frekari breytingar á 1. mgr. 12. gr. eins og nánar greinir í umfjöllun um einstaka greinar frumvarpsins. Þá er í skoðun hvort tilefni sé til að gera frekari breytingar á öðrum tölulíðum 1. mgr. 12. gr. með hliðsjón af hinni breyttu B2B reglu.

Um skilgreiningu á hugtakinu atvinnufyrirtæki og hvar þjónusta telst veitt þegar kaupandi þjónustunnar er einn aðili eða þegar hann er hluti af fyrirtækjasamstæðu vísast til umfjöllunar í frumvarpi til laga um breytingu á lögum um virðisaukaskatt, nr. 59/2018. Sama gildir um skyldu seljanda til að geta sýnt fram á að kaupandi þjónustunnar sé atvinnufyrirtæki og hvaða gögn geta legið þar til grundvallar. Vísast þar einnig til umfjöllunar í athugasemdum við frumvarp til laga nr. 59/2018.

Enn fremur eru lagðar til minni háttar breytingar á ákvæði laga um virðisaukaskatt sem fjallar um sölu á þjónustu til annarra en atvinnufyrirtækja sem hafa ekki heimilisfesti, lögheimili, varanlega búsetu eða dveljast að jafnaði ekki hér á landi (B2C). Í breytingunni felst að skilgreina nánar þjónustu við fasteignir, mannvirki og lausafé hér á landi sem er skattskyld hér á landi.

2. Upplýsingagjöf ökutækjaleigna til Skattsins um virðisaukaskattsívilnun vegna endursölu á rafmagns-, vetnis og tengiltvinnbifreiðum.

Með lögum nr. 102/2023 um breytingu á ýmsum lögum um skatta og gjöld o.fl., var nýju ákvæði til bráðabirgða, XLVIII, bætt við lög um virðisaukaskatt sem heimilar ökutækjaleigum við endursölu á rafmagns-, vetnis- eða tengiltvinnbifreiðum að undanþiggja tiltekna fjárhæð frá skattskyldri veltu að uppfylltum þeim skilyrðum sem tilgreind eru í ákvæðinu. Ákvæðið tók gildi 1. janúar 2024. Fram til loka árs 2023 var sams konar heimild að finna í 8. mgr. ákvæðis til bráðabirgða XXIV í lögum um virðisaukaskatt. Þar var kveðið á um að ef skattaðili nýtti sér heimildina bæri honum samhliða skilum virðisaukaskattsskýrslu að tilkynna ríkisskattstjóra á hverju uppgjörstímabili um að slík sala hafi átt sér stað á því formi sem ríkisskattstjóri ákveður. Mikilvægt er að Skatturinn hafi áfram undir höndum þessar upplýsingar á meðan skattaívilnunin er í gildi. Því er lagt til að bætt verði við ákvæði til bráðabirgða XLVIII um skyldu ökutækjaleigu til að skila þessum upplýsingum til Skattsins.

3. Kílómetragjald vegna notkunar hreinorku- og tengiltvinnbifreiða.

Í frumvarpinu er lagt til að hlutverk Samgöngustofu annars vegar og ríkisskattstjóra hins vegar vegna skráningar á stöðu akstursmælis bifreiðar verði skýrt nánar í lögum um kílómetragjald vegna notkunar hreinorku- og tengiltvinnbifreiða. Í breytingunni felst að Samgöngustofa heldur utan um þau gögn sem berast vegna skráningar á akstursmæli bifreiðar og tryggir áreiðanleika og gæði þeirra vegna innheimtu og álagningar kílómetragjalds af hálfu ríkisskattstjóra. Ríkisskattstjóri hefur aftur á móti umsjón með innheimtu og álagningu gjaldsins og öllum þeim skráningum sem þörf er á að framkvæma á stöðu akstursmælis eða áætlum akstri gjaldskylds aðila, s.s. vegna skráningarskekkju. Með frumvarpinu verða ríkisskattstjóra einnig tryggðar í sessi skýrar heimildir til breytinga á fyrirframgreiðslu kílómetragjalds ef gjaldið hefur augljóslega byggst á röngum forsendum. Til einföldunar á skattframkvæmd er lagt til að ríkisskattstjóri verði einn innheimtumaður ríkissjóðs vegna innheimtu kílómetragjalds. Þá er lagt til að ákvæði um refsikennd viðurlög vegna brot sem framin eru af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi verði bætt við lögin með það að leiðarljósi að tryggja nauðsynleg almenn og sérstök varnaðaráhrif. Loks er lagt til að tvö ný ákvæði til

bráðabirgða verði lögfest þar sem fjallað er um skráningu á akstursmælis annarra bifreiða en gjaldskyldra með það að markmiði að fækka mögulegum áætlunum ríkisskattstjóra á árinu 2025.

4. Samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

Í ljósi ákvæða 40. og 77. gr. stjórnarskrárinnar var þess sérstaklega gætt við undirbúning frumvarpsins að orðalag breytinganna væri skýrt og að öðru leyti í samræmi við kröfur sem leiða má af stjórnarskrárákvæðunum. Í 40. gr. stjórnarskrárinnar segir að engan skatt megi á leggja né breyta né af taka nema með lögum. Þá segir í 1. mgr. 77. gr. að skattamálum skuli skipað með lögum, ekki megi fela stjórnvöldum ákvörðun um hvort leggja skuli á skatt, breyta honum eða afnema hann. Að öðru leyti gefur efni frumvarpsins ekki tilefni til að ætla að það stangist á við stjórnarskrá eða alþjóðlegar skuldbindingar.

5. Samráð.

Frumvarpið snertir fyrst og fremst skattskylda aðila, bæði einstaklinga og lögaðila. Við vinnslu frumvarpsins var haft samráð við [\[í vinnslu\]](#)

Áform um frumvarpið voru kynnt almenningi í samráðsgátt stjórnvalda á vefnum Ísland.is 20. – 28. febrúar 2024 (mál nr. S-48/2024). Alls bárust þrjár umsagnir.... (í vinnslu).

Drög að frumvarpi voru kynnt almenningi í samráðsgátt stjórnvalda á vefnum Ísland.is .... [\[í vinnslu\]](#)

6. Mat á áhrifum.

[\[í vinnslu\]](#)

Um einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Í a-lið 1. gr. frumvarpsins er lagt til að tveimur nýjum töluliðum verði bætt við 1. mgr. 12. gr. laga um virðisaukaskatt, sem verði 2. og 3. tölul., og innihaldi reglur sem gilda um sölu á þjónustu til atvinnufyrirtækja og annarra sem ekki hafa heimilisfesti, lögheimili eða starfsstöð hér á landi. Samhliða er lagt til að gildandi lagaákvæði um sama efni, sem er að finna í 10. tölul. 1. mgr. 12. gr. laganna, verði fellt brott, sbr. c-liður 1. gr. frumvarpsins.

Lagt er til að í hinum nýja 2. tölul. verði mælt fyrir um að sala á þjónustu til atvinnufyrirtækja (e. Business to Business) sem hvorki hafa heimilisfesti hér á landi né stunda hér atvinnustarfsemi frá fastri starfsstöð verði undanþegin skattskyldri veltu í samræmi við fjarlægðarregluna (e. destination principle). Gert er ráð fyrir að virðisaukaskatti af sölunni verði skilað í heimaríki kaupanda. Frá þessari meginreglu eru undanþágur sem tilgreindar eru í a-h liðum í 2. tölul. en þjónusta sem fellur undir a-h lið er ætíð skattskyld hér á landi.

Samkvæmt a-lið 2. tölul. er þjónusta sem varðar fasteignir, fylgífé þeirra, og mannvirki hér á landi ætíð skattskyld hér á landi. Með fasteign er átt við afmarkaðan hluta lands, ásamt lífrænum og ólífrænum hlutum þess, réttindum sem því fylgja og þeim mannvirkjum sem varanlega eru við landið skeytt, sbr. skilgreiningu í lögum um skráningu, merki og mat fasteigna, nr. 6/2001. Um fylgífé fasteignar vísast til skilgreiningar í lögum um fasteignakaup, nr. 40/2002. Með mannvirki er átt við mannvirki eins og það er skilgreint í lögum um mannvirki, nr. 160/2010. Þjónustan sem fellur undir a-lið 2. tölul. verður að varða með beinum hætti fasteign, fylgífé hennar eða mannvirki. Dæmi um þjónustu sem fellur hér undir má nefna þjónustu um milligöngu um sölu, leigu og annars konar afnot og réttindi yfir fasteign og

mannvirki eins og þjónusta fasteignasala, leigumiðlara og lögmanna. Einnig vinna við gerð áhættu- og verðmats á fasteign eða mannvirki. Einnig fellur hér undir greiðsla fyrir afnot eða réttindi yfir fasteign eða mannvirki sem ekki fellur undir 8. tölul. 3. mgr. 2. gr. laganna. Að því er varðar þjónustu sérfræðinga og annarra við rekstur, hönnun, byggingu, endurbætur, viðhald og niðurrif fasteigna og mannvirkja má nefna þjónustu arkitekta, verkfræðinga, lagnahönnuða, iðnaðarmanna og ræstitækna, svo og öryggisvarsla og vettvangseftirlit. Hvað varðar skipulags- og hönnunarvinnu skiptir ekki mái hvort hin fyrirhugaða bygging rís eða ekki. Við mat á því hvaða þjónusta kann að falla undir a-lið 2. tölul. má hafa til hliðsjónar 31a gr. í framkvæmdareglugerð Evrópuráðsins (ESB), nr. 282/2011 og sérstakar leiðbeiningareglur Evrópuráðsins frá 2015 (ISBN 978-92-79-52244-4) eftir því sem við á.

Samkvæmt b-lið 2. tölul. er útleiga hótél- og gistiherbergja og útleiga tjaldstæða hér á landi, þ.m.t. stæða fyrir húsbíla, hjólhýsi, fellihýsi og tjaldvagna, ætíð skattskyld hér á landi óháð lengd leigutíma. Önnur gistiþjónusta hér á landi er skattskyld ef leigt er til skemmri tíma en eins mánaðar. Ef leigutímabil í þeim tilvikum er lengra en einn mánuður er um að ræða fasteignaleigu sem er undanþegin virðisaukaskatti, sbr. 8. tölul. 3. mgr. 2. gr. laga um virðisaukaskatt.

Undir c-lið 2 tölul. fellur flutningur fólks hér á landi með hvers konar farartækjum, ökutækjum, skipum og flugvélum, sem ekki fellur undir 6. tölul. 3. mgr. 2. gr. laga um virðisaukaskatt.

Undir d-lið 2. tölul. fellur hvers konar þóknun sem kaupandi (atvinnufyrirtæki) greiðir og veitir honum, eða aðilum á hans vegum, rétt til aðgangs að tilteknum viðburði eða viðburðum. Hér undir falla einnig áskriftir að viðburðum til lengri eða skemmri tíma eins og t.d. ársmiðar. Hafa ber í huga að samkvæmt 4. og 5. tölul. 3. mgr. 2. gr. laga um virðisaukaskatt er aðgangur að ýmsum íþróttu- og menningartengdum viðburðum undanþeginn virðisaukaskatti. Með þjónustu sem tengd er aðgangi að viðburði er átt við þjónustu eins og miðasölu og þjónustu sem kaupandi nýtur á meðan viðburður stendur yfir og hann greiðir sérstaklega fyrir eins og aðgang að fatahengi og salerni. Undir d-lið fellur hins vegar ekki þjónusta sem tengist skipulagningu viðburða, leigu á búnaði fyrir viðburði o.þ.h. Um slíka þjónustu gildir meginreglan í 1. málsli.

Undir e-lið 2. tölul. fellur þjónusta við framreiðslu á veitingum í formi matar og drykkja sem innt er af hendi hér á landi. Sala á matvörum til manneldis, þ.á m. drykkjarföngum, fellur undir 8. tölul. 2. mgr. 14. gr. laga um virðisaukaskatt, þ.m.t. sala veitingahúsa, mötuneyta og annarra hliðstæðra aðila á tilreiddum mat og þjónustu. Í þeim tilvikum er um vörusölu að ræða sem er ætíð virðisaukaskattsskyld. E-liður tekur því til sölu á þjónustu við framreiðslu veitinga sem ekki er innifalin í verði viðkomandi matvöru. Skiptir ekki máli hvort þjónustan er innt af hendi á stað eða svæði sem er á forræði seljanda eða á forræði kaupanda.

Með farartæki í f-lið 2. tölul. er átt við farartæki sem notað eru til flutnings á fólki eða vörum, þ.m.t. ökutæki eins og það er skilgreint í umferðarlögum, nr. 77/2019, skip og loftför. Það telst skammtímaleiga á skipi ef leigutíminn er 90 dagar eða skemur. Það telst skammtímaleiga á öðrum farartækjum en skipum ef leigutíminn er 30 dagar eða skemur.

Undir g-lið 2. tölul. fellur þjónusta á tilteknu svæði þar sem hægt er að komast hindrunarlaust í samband við netið á tölvu eða í snjallsíma (e. Wi-Fi hot spots), netaðgangur á kaffihúsi, aðgangur að sjónvarpsrásum á hótélherbergi og önnur sambærileg þjónusta þar sem kaupandi þjónustunnar þarf að vera viðstaddur á tilteknum stað hér á landi á sama tíma og þjónustan er veitt honum.

Akvæði h-liðar 2. tölul. byggir á gagnályktun frá gildandi 4. mgr. 10. tölul. 1. mgr. 12. gr. laga um virðisaukaskatt sem mælir fyrir um að þjónusta ferðaskrifstofa og

ferðaskipuleggjenda teljist vera veitt utan Íslands að því leyti sem hún varðar fólksflutninga milli landa. Þá segir þar að sama gildi um vöru eða þjónustu sem ferðamaður nýtir utan Íslands.

Við mat á því hvaða þjónusta kann að falla undir a-h liði 2. tölul. má hafa til hliðsjónar framkvæmdareglugerð Evrópuráðsins (ESB), nr. 282/2011, eftir því sem við á.

Lagt er til að í hinum nýja 3. tölul. verði kveðið á um í hvaða tilvikum sala á þjónustu til annarra en atvinnufyrirtækja (e. Business to Consumer) sem hafa ekki heimilisfesti, lögheimili, varanlega búsetu eða dveljast ekki að jafnaði hér á landi sé undanþegin skattskyldri veltu. Í öllum öðrum tilvikum er sala á þjónustu til þessara aðila skattskyld. Ákvæðið í heild sinni er að megin stefnu til óbreytt frá gildandi ákvæði í 10. tölul. 1. mgr. 12. gr. laga um virðisaukaskatt og því vísast til umfjöllunar um efni og inntak ákvæðisins í athugasemdum við frumvarp til laga um breytingu á virðisaukaskattslögum, nr. 59/2018. Í breytingunni skv. frumvarpinu felst að skilgreina nánar þjónustu við fasteignir, mannvirki og lausafé hér á landi sem er skattskyld hér á landi. Dæmi um slíka þjónustu vísast til framangreindrar umfjöllunar um fasteignir og mannvirki í a-lið hins nýja 2. tölul.

Í b-lið 1. gr. frumvarpsins eru lagðar til breytingar á 6. tölul. þess efnis að í stað útleigu komi langtímaleiga. Ákvæði um skammtímaleigu á farartækjum, þ.m.t. loftförum og skipum, til atvinnufyrirtækja erlendis er nú að finna í hinum nýja 2. tölul. Þar er kveðið á um að leigan sé skattskyld hér á landi. Sama regla verður þar af leiðandi að gilda um innlend atvinnufyrirtæki hvað skammtímaleigu varðar. Af þeim sökum verður 6. tölul. aðeins látinn ná til langtímaleigu. Líkt og greinir hér að framan í umfjöllun um f-lið hins nýja 2. tölul. þá telst leiga á skipi skammtímaleiga ef leigutíminn er 90 dagar eða skemur. Leiga á öðrum farartækjum en skipum telst skammtímaleiga ef leigutíminn er 30 dagar eða skemur.

Í c-lið er lagt til að 4., 9. og 10. tölul. verði felldir brott þar sem efni þeirra fellur nú undir a-lið 1. gr. frumvarpsins.

Um 2. gr.

Lagt er til að nýrri málsgrein verði bætt við ákvæði til bráðabirgða XLVIII í lögum um virðisaukaskatt sem kveður á um reglubundna skýrslugjöf ökutækjaleigu til Skattsins eins og ákvæðið mælir nánar fyrir um.

Um 3. gr.

Í a-lið er lagt til að hlutverki Samgöngustofu í lögnum verði afmarkað nánar og gert skýrara en nú er í 1. mgr. 8. gr. Lagt er til að í stað þess að fram komi í 1. mgr. að Samgöngustofa hafi umsjón með skráningu á stöðu akstursmælis samkvæmt lögnum verði hlutverk Samgöngustofu afmarkað nánar og bundið við móttöku, varðveislu og miðlun gagna um skráningu á stöðu akstursmælis samkvæmt lögnum. Með breytingunni verður hlutverk Samgöngustofu að meginstefnu til tæknilegs eðlis og lýtur að miðlun gagna um stöðu og skráningu akstursmælis samkvæmt lögnum, þ.m.t. til ríkisskattstjóra. Í því felst að Samgöngustofa skal tryggja eins vel og unnt er áreiðanleika þeirra gagna sem safnað er saman um skráningu á stöðu akstursmælis og miðlað er hverju sinni. Þar sem miðlun gagna frá Samgöngustofu til ríkisskattstjóra um skráningu á stöðu akstursmælis vegna álagningar kílómetragjalds er grundvöllur að álagningu kílómetragjalds skulu gæði gagnanna vera eins góð og unnt er svo hægt sé að byggja rétta álagningu á fyrirliggjandi skráningartölum um kílómetrastöðu.

Í b-lið er lögð til breyting á 3. mgr. 8. gr. Lagt er til að gjaldskyldum aðila verði ávallt heimilt að láta skrá stöðu akstursmælis hjá faggiltri skoðunarstofu. Í málsgreininni kemur fram að gjaldskyldum aðila sé ávallt heimilt að skrá nýja stöðu á akstursmæli bifreiðar þegar 30 dagar eru liðnir frá síðustu skráningu hans. Þó er sérstaklega tekið fram að breyting sé þó ávallt heimiluð innan sama dags og skráning fór fram. Talið er rétt að þrátt fyrir þau tímamörk sem fram koma í ákvæðinu geti gjaldskyldur aðili ávallt látið skrá nýja stöðu akstursmælis hjá faggiltri skoðunarstofu sem miðlar þá nýrri skráningu um stöðu akstursmælis gjaldskyldrar bifreiðar til ríkisskattstjóra.

Í c-lið er lagt til að form rafrænna upplýsinga sem gjaldskyldir aðilar, faggiltar skoðunarstofur og fleiri aðilar senda Samgöngustofu um stöðu akstursmælis skuli ákveðið af ríkisskattstjóra í stað Samgöngustofu. Í ljósi þeirrar afmörkunar sem lögð er til á hlutverki Samgöngustofu í a. lið frumvarpsins þykir rétt að ríkisskattstjóri, sem hefur með höndum álagningu og innheimtu kílómetragjalds, hafi umsjón með því formi sendingar sem ákveðið er vegna rafrænna upplýsinga um stöðu akstursmælis.

Í d-lið er lögð til breyting á 7. mgr. 8. gr. í ljósi hlutverks Samgöngustofu annars vegar og ríkisskattstjóra hins vegar samkvæmt lögnum. Lagt er til að í stað þess að Samgöngustofu sé heimilt að leiðrétta augljósar skráningarskekkju á stöðu akstursmælis að höfðu samráði við gjaldskyldan aðila eða samkvæmt beiðni hans þar um, skuli ríkisskattstjóra heimilt að skrá stöðu akstursmælis samkvæmt beiðni gjaldskylds aðila vegna skráningarskekkju ef óviðráðanleg atvik standa í vegi fyrir skráningu gjaldskylds aðila og faggiltrar skoðunarstofu á stöðu akstursmælis eða aðrar gildar ástæður að mati ríkisskattstjóra standa í vegi fyrir skráningu gjaldskylds aðila og faggiltrar skoðunarstofu á stöðu akstursmælis. Sú meginregla skal viðhöfð að gjaldskyldum aðila beri að skrá stöðu akstursmælis vegna skráningarskekkju hjá faggiltri skoðunarstofu. Þó er talið rétt að gjaldskyldum aðila sé heimilt að beina beiðni um skráningu á stöðu akstursmælis vegna skráningarskekkju í ákveðnum tilvikum til ríkisskattstjóra í stað faggiltrar skoðunarstofu. Ríkisskattstjóri metur það í hverju tilviki fyrir sig hvort óviðráðanleg atvik eða aðrar gildar ástæður að mati ríkisskattstjóra leiði til þess að rétt sé að skrá stöðu akstursmælis samkvæmt málsgreininni. Með óviðráðanlegum atvikum er fyrst og fremst átt við utanaðkomandi og óviðráðanleg atvik sem gjaldskyldur aðili ber ekki ábyrgð á, til að mynda náttúruhamfarir og styrjaldir (*force majeure*), þ.e. slík utanaðkomandi atvik sem aðili fær engu um ráðið. Sem dæmi um aðrar gildar ástæður sem leiða til skráningar ríkisskattstjóra á stöðu akstursmælis má nefna þá aðstöðu þegar einstaklingur hefur ekki aðgang að rafrænum skilríkjum og þarfnast aðstoðar hjá ríkisskattstjóra við skráningu á stöðu akstursmælis.

Um 4. gr.

Í a-lið er lögð til breyting á 1. mgr. 9. gr. laganna þess efnis að skráning gjaldskylds aðila á nýrri áætlun í stað áætlunar ríkisskattstjóri verði ávallt bundin við samhliða skráningu á stöðu akstursmælis. Talið er rétt að skráning á stöðu akstursmælis fari fram á sama tíma og skráning áætlunar til að stuðla að eins góðri yfirsýn yfir stöðu akstursmælis gjaldskyldrar bifreiðar vegna fyrirframgreiðslu og álagningar.

Í b-lið er lagt til að nýrri málsgrein verði bætt við 9. gr. þar sem fram komi að ríkisskattstjóra sé ávallt heimilt að lækka fyrirframgreiðslu hjá gjaldskyldum aðila fyrir álagningu ef í ljós kemur við skoðun ríkisskattstjóra að fyrirframgreiðsla hafi augljóslega byggst á röngum forsendum og ákvörðuð fyrirframgreiðsla sé verulega frábrugðin því sem ætla mætti að rétt væri. Um er að ræða ívilnandi breytingu fyrir gjaldskyldan aðila þar sem

heimild ríkisskattstjóra er bundin við augljósar rangfærslur í innheimtu kílómetragjalds út frá fyrirframgreiðslu sem á sér stað fyrir álagningu.

Um 5. gr.

Lagt er til að í stað þess að innheimtumenn ríkissjóðs annast innheimtu kílómetragjalds hver í sínu umdæmi skuli ríkisskattstjóri einn annast innheimtu gjaldsins á landsvísu. Breytingin er lögð til með það að leiðarljósi að einfalda skattframkvæmd.

Um 6. gr.

Fjallað er með ítarlegum hætti um refsiviðurlög í 13. gr. frumvarpsins. Refsiákvæðin eru eins og við getur átt sambærileg 40. gr. laga nr. 50/1988, um virðisaukaskatt.

Um 7. gr.

Í 1. mgr. 22. gr. laganna kemur fram að kílómetragjald sem innheimt er samkvæmt lögnum myndi ekki gjaldstofn til virðisaukaskatts. Í athugasemdum um greinina kemur jafnframt fram að kílómetragjald teljist ekki til skattverðs í skilningi 1. tölul. 2. mgr. 7. gr. laga um virðisaukaskatt. Þá kemur fram í 2. mgr. 22. gr. laga um kílómetragjald að lög um virðisaukaskatt skuli gilda eftir því sem við geti átt að því leyti sem ekki er öðruvísi kveðið á um í frumvarpinu. Fyrir liggur að kílómetragjald er skattur. Af því leiðir að 1. mgr. 22. gr. var óþörf. Tilvist málgreinarinnar í lögnum kann að leiða til þess misskilnings hjá þeim aðilum sem eru í virðisaukaskattsskyldri starfsemi og velja það að innheimta kílómetragjaldið hjá sínum viðskiptavinum, t.a.m. eins og bílaleiga, að heimilt sé að halda gjaldinu fyrir utan skattverð samkvæmt ákvæði 1. tölul. 2. mgr. 7. gr. laga um virðisaukaskatt. Það stóð ekki til. Því er talið nauðsynlegt að 1. mgr. 22. gr. laganna falli brott.

Um 8. gr.

Um a og b. lið.

Í a-lið er fjallað um skráningu á akstursmæli annarra bifreiða en þeirra gjaldskyldu bifreiða sem falla undir lögina. Líkt og fram kemur í frumvarpi með lögnum er fyrirhugað að síðara skrefið í lögfestingu á nýju tekjuöflunarkerfi af ökutækjum og eldsneyti verði stigið á árinu 2025 um kílómetragjald vegna annarra bifreiða, þ.m.t. bifreiða sem ganga fyrir jarðefnaeldsneyti. Því er talið nauðsynlegt að skráningarstaða á akstursmæli liggja fyrir vegna annarra bifreiða en þeirra sem nú eru gjaldskyldar samkvæmt lögnum og jafnframt gjaldskyldar samkvæmt lögum um bifreiðagjald, þ.m.t. þær bifreiðar sem ganga fyrir jarðefnaeldsneyti, þegar um er að ræða innlögð skráningarkerkja, eigendaskipti og aðrar breytingar á eignarhaldi og umráðum bifreiða á árinu 2024.

Í b-lið er lagt til að eigendur og umráðamenn annarra bifreiða en þeirra sem gjaldskyldar eru samkvæmt lögnum skrái stöðu akstursmælis á tímabilinu 1. október til og með 31. desember 2024. Til stendur að allar bifreiðar fari inn í nýtt gjaldtökukerfi í formi kílómetragjalds á árinu 2025. Því er talið nauðsynlegt að eigendur og umráðamenn annarra bifreiða, þ.m.t. bifreiða sem ganga fyrir jarðefnaeldsneyti, skrái stöðu akstursmælis bifreiðar á tímabilinu 1. október til og með 31. desember 2024 til að álagning fyrirframgreiðslu byggist í sem flestum tilvikum á mældum meðalakstri bifreiðar á eignarhaldstíma aðila í stað áætlunar ríkisskattstjóra og til að undirbyggja áreiðanleika gagna vegna skráningar á kílómetrastöðu allra bifreiða fyrir árið 2025. Hafi skráning ekki farið fram fyrir 31. desember 2024 kallar ríkisskattstjóri eftir skráningu. Ef skráning liggur ekki fyrir þann 20. janúar 2025 skal aðili

láta skrá stöðu akstursmælis hjá faggiltri skoðunarstofu. Liggi skráning á stöðu akstursmælis ekki fyrir þann 31. janúar 2025 skal aðili greiða vanskráningargjald. Vanskráningargjaldið skal þó felld niður ef aðili mætir í skráningu hjá faggiltri skoðunarstofu innan 20 daga. Þá má fella niður vanskráningargjald hafi óviðráðanleg atvik staðið í vegi fyrir skráningu á stöðu akstursmælis eða ef gjaldskyldur aðili færir gildar ástæður fyrir því að skráning hafi ekki átt sér stað að mati ríkisskattstjóra. Með óviðráðanlegum atvikum er, líkt og fram kemur í skýringum við d. lið 3. gr., fyrst og fremst átt við utanaðkomandi og óviðráðanleg atvik sem gjaldskyldur aðili ber ekki ábyrgð á, til að mynda náttúruhamfarir og styrjaldir (*force majeure*), þ.e. slík utanaðkomandi atvik sem aðili fær engu um ráðið. Þá er ríkisskattstjóra einnig heimilt að fella niður vanskráningargjald ef gjaldskyldur aðili færir gildar ástæður fyrir því að skráning hafi ekki átt sér stað. Ríkisskattstjóri metur það í hverju tilviki hvað telja skuli gildar ástæður í þessu sambandi.

Um 9. gr.

Greinin þarfnast ekki skýringar.